

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžfk/36/2018
Identifikačné číslo spisu: 7016201314
Dátum vydania rozhodnutia: 28.11.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7016201314.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu : VISK, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Národná trieda 39, IČO : 36 600 881, právne zastúpený : JUDr. Eugen Kostovčík, advokát, so sídlom kancelárie v Košiciach, Gelnická 33, proti žalovanému : Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná 63, v konaní o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného zo 04. novembra 2016 č. 104231628/2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 28. marca 2018 č. k. 7 S 125/2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného z a m i e t a.
Žalobcovi p r i z n á v a právo na úplnú náhradu trov kasačného konania voči žalovanému.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj ako „správny súd“) rozsudkom z 28. marca 2018 č. k. 7 S 125/2016 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie správneho súdu“) zrušil rozhodnutie žalovaného zo 04. novembra 2016 č. 104231628/2016 (ďalej aj ako „rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy“), ktorým Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky (ďalej aj ako „žalovaný orgán verejnej správy“) potvrdilo rozhodnutie Daňového úradu Košice z 08. augusta 2016 č. 1416649/2016 (ďalej aj ako „rozhodnutie prvoinštančného orgánu verejnej správy“), ktorým Daňový úrad Košice (ďalej aj ako „prvoinštančný orgán verejnej správy“) podľa ustanovenia § 68 ods. 6 zákona 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov určil daňovému subjektu - žalobcovi v konaní pred správnym súdom rozdiel v sume nadmerného odpočtu 33.358,49 eur na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2007. Daňový úrad Košice znížil nadmerný odpočet za zdaňovacie obdobie jún 2007 zo sumy 42.096,99 eur na sumu 8.738,50 eur a rozhodnutie prvoinštančného orgánu verejnej správy a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Správny súd žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

2. Správny súd v napadnutom rozhodnutí poukázal na ustanovenia § 3 ods. 1 a ods. 3 a § 24 ods. 1

písm. a) až písm. c) a ods. 4 Daňového poriadku a ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a), § 43 ods. 1, § 49 ods. 1 a ods. 2 písm. a) a § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty a skonštatoval, že v uvedených ustanoveniach sú stanovené podmienky, ktorých splnenie sa vyžaduje pri uplatnení práva na odpočet DPH. Aby mohol byť pri dodaní tovaru uplatnený odpočet DPH, nestačí len vyhotovenie faktúry s náležitosťami podľa ustanovenia § 71 zákona č. 222/2004 Z. z.. Musí dôjsť aj k preukázaniu reálneho, faktického dodania, ktoré musí byť rovnako materiálne preukázané. Tieto dva druhy preukázania musia byť splnené kumulatívne. Dôkazné bremeno v takomto prípade zaťažuje daňový subjekt, ktorý musí preukázať splnenie formálnej, ako aj materiálnej podmienky. Daňový subjekt má povinnosť preukázať faktúry, resp. iné dokumenty, na základe ktorých si uplatňuje odpočet DPH. Tieto preukázané listiny sa musia zhodovať so skutočne zrealizovanými plneniami. Preukázanie samotnej faktúry je dostačujúce iba v prípade, že je nepochybne preukázateľná zhoda údajov uvedených vo faktúre s reálnym plnením. Doklady musia byť vystavené na reálnom materiálnom podklade, pričom údaje v nich musia byť aj ako právna skutočnosť reálne preukázateľné. Ak správca dane s prihliadnutím na objektívne skutočnosti zistí, že právo na odpočet DPH sa uplatňuje neoprávnené, spôsobom pokúšajúcim sa obísť zákon, subjektu právo na odpočet dane zamietne. Uvedené vyplýva z rozhodovacej činnosti Súdneho dvora Európskej únie a rovnako aj smernice Rady Európskej únie 2006/112/ES o spoločnom systéme daní z pridanej hodnoty.

3. Ďalej správny súd uviedol, že v predmetnej preskúmvanej veci žalovaný orgán verejnej správy, ako aj prvoinštančný orgán verejnej správy rozhodnutiami pripísali ťažiskovú váhu rozhodujúceho dôkazu o neuskutočnení obchodov s rýdzim ale s investičným zlatom práve výpovedi svedka pána Chovanca, bývalého konateľa spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o. z 24. júla 2014 pred Národnou kriminálnou agentúrou, Národnou jednotkou finančnej polície, expositúrou Východ v Košiciach. Svedok pán H. bol vypočutý aj v rámci daňového konania 19. septembra 2014, za prítomnosti právneho zástupcu žalobcu, nakoľko žalobca namietal, že počas výpovede z 24. júla 2014 pred Národnou kriminálnou agentúrou nebol prítomný správca dane, ani splnomocnený zástupca žalobcu. Vo výpovedi z 19. septembra 2014 uviedol, že trvá na svojej výpovedi z 24. júla 2014, konkrétne v rámci vzťahu medzi spoločnosťami Tatra Trade Corporation, s.r.o. a VISK, s.r.o., tovar, ktorý bol uvedený na faktúrach v roku 2007 nikdy reálne neexistoval a nikdy nebol reálne dodaný. Tento obchod sa vopred účelovo dohodol s cieľom získať financie prostredníctvom znižovania dane z pridanej hodnoty fingovanými obchodmi alebo neoprávneným uplatnením nadmerných odpočtov na DPH z fingovaných obchodov. Žalovaný orgán verejnej správy, ako aj prvoinštančný orgán verejnej správy, na základe uvedeného konštatovali, že k reálnemu uskutočneniu obchodov s investičným zlatom nedošlo, a teda žalobcovi bol určený rozdiel z DPH za zdaňovacie obdobie jún 2007.

4. Tiež, že prvoinštančný orgán verejnej správy odmietol žiadosť žalobcu o vypočutie svedka pána M.. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca predložil žalovanému orgán verejnej správy zápisnicu o výsluchu predmetného svedka ČVS: PPZ-393/NKA-FP-VY-2013 z 29. decembra 2015. Žalobca poukázal na to, že predmetný svedok v zápisnici jednoznačne potvrdil, že obchody prebiehali v priestoroch jeho firmy MIKADO, s.r.o. v období od januára do augusta 2007 a bol prítomný vždy pri každom obchode, pretože O. N. nemal kľúče. Jednalo sa o obchody so zlatom, zlato videl, mal ho v ruke. Obchody sa uskutočňovali každý mesiac, v jednom mesiaci sa uskutočnilo aj viac obchodov. Poznal pána H., pri obchodoch boli aj iní ľudia, vonku videl auto s českým EVČ, jeden z účastníkov obchodu bol český hovoriaci muž vo veku okolo 35 až 40 rokov. Zo svedeckej výpovede svedka pána M. ČVS: PPZ-393/NKA-FP-VY-2013 z 29. decembra 2015 vyplýva, že táto výpoveď bola vypovedaná pred príslušnými policajnými orgánmi pred rozhodnutím žalovaného orgánu verejnej správy. Žalovaný orgán verejnej správy sa nevysporiadal a nezrejmil spornú otázku, teda to, že obchody so zlatom medzi žalobcom a spoločnosťou Tatra Trade Corporation, s.r.o. prebiehali v priebehu mesiacov január až august 2007, teda aj v spornom zdaňovacom období jún 2007, resp. aj v iných zdaňovacích obdobiach v roku 2007. Správny súd je toho názoru, že uvedený svedok je osoba, ktorý overovanú situáciu sledoval a nie je podstatné, aký bol vzťah pána M. k obchodným spoločnostiam, ktoré realizovali obchody. Predmetný svedok sa vyjadrí k tomu, či obchody v priestoroch spoločnosti MIKADO, s.r.o. prebiehali teda len v zdaňovacích obdobiach január a február 2007 alebo prebiehali aj v zdaňovacom období jún 2007, resp. aj v iných zdaňovacích obdobiach v roku 2007.

5. Správny súd ďalej poukázal, že uvedený reťazec bol zistený už počas daňovej kontroly vykonanej v roku 2008 a správca dane z uvedeného zistenia prijal záver, že predmetom fakturácie bolo investičné zlato. Správny súd poukázal, že zo všetkých odpovedí na žiadosť o MVI a zistenia u dodávateľa Schoeller Münzhandell GmbH vyplýva, že tento dodávateľ potvrdil dodanie zlata pre odoberateľov zo Slovenska a uvádza, že neeviduje na faktúrach čísla certifikátov zlatých prútov, pretože nemôže presne zistiť, komu boli tieto prúty dodané. Žalobca predložil k obhliadke správcovi dane zlatú tehlu, čo žalovaný orgán verejnej správy zhodnotil konštatovaním, že zlatá tehla nepreukazuje, že sa jednalo o zlato, ktoré bolo predmetom fakturácie, medzi spoločnosťou Tatra Trade Corporation, s.r.o. a žalobcom. Správny súd poukázal, že žalovaný orgán verejnej správy nikde neuvádza, ako zistil, že zlato predložené k obhliadke nepochádzalo od dodávateľa Tatra Trade Corporation, s.r.o. alebo od dodávateľa UNION STEEL, s.r.o., ale pochádzalo od iného dodávateľa.

6. Správne orgány najvyššiu hodnotu závažnosti na prijatie právneho záveru, že zlato nikdy neexistovalo a išlo o fiktívne obchody pripisujú výpovediam pána H. z 22. júla 2014, z 19. septembra 2014 a 15. apríla 2015. Správca dane pravdivosť výpovede pána H. do novembra 2013, v ktorých pán H. potvrdil existenciu tovaru, podrobne popísal obchody, ktoré prebiehali v priestore firmy MIKADO, s.r.o. v Košiciach, spochybnil strohým konštatovaním, že výpovede pána H. boli účelové, pretože v novej výpovedi z 24. júla 2014 pán H. jednoznačne uviedol, že išlo len o fiktívne obchody. Žalobca v daňovom konaní poukazoval na zásadné rozpory vo výpovediach pána H., ktorými sa správca dane nezaoberal. Žalovaný orgán verejnej správy uviedol, že rozpory vo výpovediach H. nezistil, pán H. výpoveďou z 19. septembra 2014 potvrdil svoju výpoveď z 24. júla 2014, čím jednoznačne potvrdil, že predmet fakturácie pre žalobcu nikdy reálne neexistoval. Správny súd poukázal, že správne orgány pravdivosť výpovedí pána H. do novembra 2013, ktoré boli v prospech žalobcu nehodnotili, len ich odmietli, no na strane druhej výpovede pána H., ktoré boli v neprospech žalobcu mechanicky prevzali a pripísali im absolútnu hodnotu pravdivosti. Správne súdu z výpovede pána H., ktorá sa uskutočnila 15. apríla 2015 vyplýva, že vnútorné rozpory medzi výpoveďou pána H. a inými dôkazmi sa po jeho výpovedi z 15. apríla 2015 nijako neodstránili, práve naopak, ešte viac neprehlbili. Žalovaný orgán verejnej správy ani správca dane sa rozporom vo výpovediach pána H. vôbec nezaoberali a zo vzájomne sa vylučujúcich výpovedí nevyvodil žiadne závery. Žalobca v odvolaní proti prvoinštančnému orgánu verejnej správy poukázal na množstvo rozporov vo výpovediach pána H. Napriek tomu žalovaný orgán verejnej správy v napadnutom rozhodnutí uviedol, že žiadne rozpory vo výpovediach pána H. nezistil. Poukázal len, že pán H. vo výpovedi z 24. júla 2014 potvrdil, že žalobca bol do obchodov so spoločnosťou Tatra Trade Corporation, s.r.o. zapojený od januára 2007, zlato fakturované žalobcovi reálne neexistovalo, pán H. dodával zlato spoločnosti ZLATOKOV, s.r.o., nie žalobcovi. Žalovaný orgán verejnej správy sa so zásadnými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní vysporiadal len formálne.

7. Správny súd poukázal, že pán H. v písomnom vyjadrení, ktoré je súčasťou zápisnice o ústnom pojednávaní z 23. januára 2008 podrobne popísal priebeh obchodov so zlatom a okrem iného uviedol, že predaj tovaru prebiehal aj v sídle spoločnosti MIKADO, s.r.o. na Hroncovej 5 v Košiciach. Z výpovede pána M. vyplýva nielen to, že obchody prebiehali v priestoroch jeho firmy MIKADO, s.r.o., ale aj to, že pán H., ktorého pozná sa obchodov osobne zúčastnil. Je otáznou, z akého dôvodu by sa pán H. viackrát nachádzal v priestoroch firmy MIKADO, s.r.o., ak by v rámci obchodného vzťahu so žalobcom zlato nikdy reálne neexistovalo a nikdy nebolo reálne dodané. Aj z uvedeného vyplýva, že výpoveď pána H., že tovar pre žalobcu nikdy reálne neexistoval a išlo o fiktívne faktúry nie je pravdivá, teda nemá žiadnu hodnotu závažnosti pre posúdenie veci. Žalovaný orgán verejnej správy sa nezaoberal závažnými rozporom vo vyjadreniach pána H., ktorý uviedol, že väčšinou v deň nákupu zlata v Rakúsku sa tento tovar fyzicky odovzdal v ZLATOKOVE, spol. s.r.o. a výsledkami miestneho zisťovania v tejto spoločnosti, z ktorých vyplýva značný časový a vecný nesúlad. Žalobca poukazoval najmä na to, že v septembri, októbri a novembri 2007 bolo vyhotovených spolu päť preberacích protokolov pre ZLATOKOV, s.r.o., pričom k týmto plneniam nie sú uvedené žiadne faktúry, posledná faktúra za dodaný tovar je z augusta 2007.

8. K námietkam žalobcu ohľadom závažných nezrovnalostí zistených pri miestnom zisťovaní spoločnosti

ZLATOKOV spol. s r.o. sa žalovaný vysporiadal len ich rekapituláciou s oznámením finálneho záveru, že táto odpoveď potvrdila skutočnosti, ktoré uviedol pán H. vo svojich výpovediach, teda, že zlato nakúpené od spoločnosti Schoeller Münzhandell GmbH, spoločnosť Tatra Trade Corporation, s.r.o. predala spoločnosti ZLATOKOV, s.r.o.. Žalobca poukazoval, že ak preberacie protokoly pre ZLATOKOV, s.r.o. nie sú v súlade s evidenciou daňového subjektu, potom táto skutočnosť spochybňuje samotnú hodnovernosť výpovede p. Chovanca aj prijaté závery týkajúce sa vzťahov medzi spol. Tatra Trade Corporation s.r.o.. Správca dane neuviedol, prečo a z akých dôvodov pripisuje výpovede p. Chovanca, ktorý mal riadiť činnosť zločineckej skupiny vyššiu hodnotu pravdivosti, ako výpovedi N..

9. Napokon Správny súd uviedol, že v totožnej veci, ako tej, ktorá je predmetom tohto konania, už rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 4 Sžfk 9/2016 z 05. decembra 2017 (predmetom súdneho prieskumu bolo zdaňovacie obdobie máj 2007, pričom ide o identicky skutkový a právny stav), preto v zmysle § 140 Správneho súdneho poriadku na uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky správny súd poukazuje.

10. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení žalobných námietok žalobcu, správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy a vec mu vrátil na ďalšie konanie, keďže dospeľ k záveru, že zistenie skutkového stavu orgánu verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov (§ 191 ods. 1 písm. e/, d/ Správneho súdneho poriadku). Po vrátení veci žalovanému orgánu verejnej správy bude úlohou žalovaného orgánu verejnej správy postupovať v súlade s právnym názorom správneho súdu (ustanovenie § 191 ods. 6 Správneho súdneho poriadku).

11. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa ustanovenia § 167 ods. 1 Správneho súdneho poriadku tak, že priznal žalobcovi voči žalovanému orgánu verejnej správy právo na úplnú náhradu trov konania, nakoľko žalobca mal vo veci celkom úspech. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (ustanovenie § 175 ods. 2 Správneho súdneho poriadku).

12. Žalovaný orgán verejnej správy podal riadne a včas proti rozhodnutiu správneho súdu kasačnú sťažnosť (ďalej aj ako „podaná kasačná sťažnosť“ alebo „kasačná sťažnosť žalovaného orgánu verejnej správy“), v ktorej sa domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) zmenil rozhodnutie správneho súdu tak, že žalobu zamietne a neprizná žalobcovi náhradu trov kasačného konania voči žalovanému orgánu verejnej správy. Žalovaný orgán verejnej správy napadol kasačnou sťažnosťou rozhodnutie správneho súdu v celom rozsahu z dôvodu podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku - správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Žalobca sa k podanej kasačnej sťažnosti vyjadril listom z 28. marca 2018 a žiadal, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú.

15. Podľa ustanovenia § 461 Správneho súdneho poriadku kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa ustanovenia § 21 písm. a) Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (ustanovenie § 443 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 444 Správneho súdneho poriadku), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 442 Správneho súdneho poriadku), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (ustanovenie § 439 Správneho súdneho poriadku), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (ustanovenie § 445 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 57 Správneho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa ustanovenia § 440 Správneho súdneho poriadku, ustanovenia § 441 Správneho

súdneho poriadku a ustanovenia § 453 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa ustanovenia § 455 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, po neverejnej porade senátu (ustanovenie § 137 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť žalovaného orgánu verejnej správy je potrebné zamietnuť ako nedôvodnú.

15. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o kasačnej sťažnosti žalovaného orgánu verejnej správy podanej proti rozhodnutiu správneho súdu, ktorým správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy zo 04. novembra 2016 č. 104231628/2016, ktorým Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky potvrdilo rozhodnutie Daňového úradu Košice z 08. augusta 2016 č. 1416649/2016, ktorým Daňový úrad Košice podľa ustanovenia § 68 ods. 6 zákona 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov určil daňovému subjektu - žalobcovi v konaní pred správnym súdom rozdiel v sume nadmerného odpočtu 33.358,49 eur na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2007. Daňový úrad Košice znížil nadmerný odpočet za zdaňovacie obdobie jún 2007 zo sumy 42.096,99 eur na sumu 8.738,50 eur a rozhodnutie prvoinštančného orgánu verejnej správy a vec vrátil žalovanému orgánu verejnej správy na ďalšie konanie.

16. Podľa ustanovenia § 464 ods. 1 Správneho súdneho poriadku ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

17. Na základe citovaného zákonného ustanovenia poukazuje kasačný súd na svoje rozhodnutie v obdobnej veci, ktoré sa týka iného zdaňovacieho obdobia (máj 2007) a identického skutkového stavu veci - rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 05. decembra 2017 sp. zn. 4 Sžfk 9/2016, ktorého odôvodnenie, s ktorým sa kasačný súd v celom rozsahu stotožňuje, uvádza :

„6.2 Z predloženého administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že správca dane vykonal u žalobcu ako u platiteľa dane daňovú kontrolu na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2007. Žalobca bol v prejednávanej veci odberateľom investičného zlata od spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o., a mal za to, že dodanie investičného zlata je oslobodené od dane, a teda z dodávok od spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o., nemala vzniknúť daňová povinnosť.

6.3 Poverenie na výkon daňovej kontroly je zo dňa 01.08.2007, daňová kontrola začala dňa 13.08.2007. Správca dane predĺžil lehotu na výkon daňovej kontroly do 13.08.2008. Rozhodnutím č. 695/321/10411/2008/Šál zo dňa 11.02.2008 správca dane prerušil konanie u žalobcu vo veci kontroly DPH za zdaňovacie obdobie máj 2007 z dôvodu prebiehajúceho konania o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydanie rozhodnutia, až do doby jeho ukončenia. Oznámením zo dňa 17.09.2008, doručeným právnenému zástupcovi žalobcu dňa 25.09.2008, bolo žalobcovi oznámené, že dôvody pre ktoré bola daňová kontrola prerušená, pominuli a správca dane pokračuje vo výkone kontroly začatej dňa 13.08.2007. O výsledku daňovej kontroly vyhotovil správca dane protokol č. 695/321/89580/2008/Šál zo dňa 11.02.2008, ktorý bol prerokovaný dňa 03.12.2008, t.j. týmto dňom bola ukončená daňová kontrola. Následne, na podklade tohto protokolu vydal správca dane rozhodnutie č. 695/231/94042/2008/Dub zo dňa 05.12.2008, ktorým znížil nadmerný odpočet za máj 2007 o sumu 125.376,35 € a priznal nadmerný odpočet v sume 5.026,26 €. Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky rozhodnutím č. I/223/4427-32884/2009/990057-r zo dňa 12.03.2009 potvrdilo odvolaním napadnuté rozhodnutie.

6.4 Žalobca následne v zákonnej lehote podal na Krajský súd v Košiciach žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. I/223/4427-32884/2009/990057-r zo dňa 12.03.2009. Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 6S/70/2009-90 zo dňa 11.02.2010 predmetnú žalobu zamietol.

6.5 Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 6Sžf/15/2010 zo dňa 30.03.2011 rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov. Krajský súd v Košiciach následne rozsudkom č. k. 6S/70/2009-132 zo dňa 19.05.2011 zrušil

rozhodnutie Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. I/223/4427-32884/2009/990057-r zo dňa 12.03.2009 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Daňové riaditeľstvo podalo odvolanie a najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 6Sžf/39/2011 zo dňa 20.06.2012 potvrdil rozsudok krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/70/2009-132 zo dňa 19.05.2011.

6.6 Po zrušení druhostupňového rozhodnutia daňového orgánu, Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky v prejednávanej veci opätovne rozhodlo rozhodnutím č. 1020503/1/553837-1132089/2012/4897 zo dňa 21.08.2012 tak, že zrušilo rozhodnutie Daňového úradu Košice I č. 695/231/94042/2008/Dub zo dňa 05.12.2008 a vec vrátilo na ďalšie konanie. Predmetné rozhodnutie bolo správcovi dane doručené dňa 07.09.2012.

6.7 Správca dane následne rozhodol rozhodnutím č. 623614/2015 zo dňa 29.05.2015, a to tak, že žalobcovi znížil nadmerný odpočet na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2007 zo sumy 130.402,61 € na sumu 5.026,26 €. Žalovaný rozhodnutím č. 1319399/2015 zo dňa 21.08.2015 potvrdil rozhodnutie správcu dane č. 623614/2015 zo dňa 29.05.2015.

6.8 V odvolacom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6S/108/2015-126 zo dňa 12.05.2016 a uviedol, že v správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.). Na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

6.9 Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

6.10 Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

6.11 Podľa § 49 ods. 2 zákona o DPH sa ustanovuje, že platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

6.12 Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH predmetom dane je dodanie tovaru za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby.

6.13 Podľa § 43 ods. 1 zákona o DPH oslobodené od dane je dodanie tovaru, ktorý je odoslaný alebo prepravený z tuzemska do iného členského štátu predávajúcim alebo nadobúdateľom tovaru alebo na ich účet, ak nadobúdateľ je osobou identifikovanou pre daň v inom členskom štáte.

6.14 Ustanovenie § 51 ods. 1 písm. a/ uvádza, že právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a/ má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

6.15 V uvedených ustanoveniach sú stanovené podmienky, ktorých splnenie sa vyžaduje pri uplatnení práva na odpočet DPH. Aby mohol byť pri dodaní tovaru uplatnený odpočet DPH, nestačí len vyhotovenie faktúry s náležitosťami podľa § 71 zákona o DPH. Musí dôjsť aj k preukázaniu reálneho, faktického dodania, ktoré musí byť rovnako materiálne preukázané. Tieto dva druhy preukázania musia byť splnené kumulatívne. Dôkazné bremeno v takomto prípade zaťažuje daňový subjekt, ktorý musí preukázať splnenie formálnej, ako aj materiálnej podmienky. Daňový subjekt má povinnosť preukázať faktúry resp. iné dokumenty, na základe ktorých si uplatňuje odpočet DPH. Tieto preukázané listiny sa musia zhodovať so skutočne zrealizovanými plneniami. Preukázanie samotnej faktúry je dostačujúce iba v prípade, že je nepochybne preukázateľná zhoda údajov uvedených vo faktúre s reálnym plnením. Doklady musia byť vystavené na reálnom materiálnom podklade, pričom údaje v nich musia byť aj ako právna skutočnosť reálne preukázateľné. Ak správca dane s prihliadnutím na objektívne skutočnosti zistí, že právo na odpočet DPH sa uplatňuje neoprávnene, spôsobom pokúšajúcim sa obísť zákon, subjektu právo na odpočet dane zamietne. Uvedené vyplýva z rozhodovacej činnosti Súdneho dvora Európskej únie a rovnako aj so smernice Rady Európskej únie 2006/112/ES o spoločnom systéme dani z pridanej hodnoty.

6.16 Žalovaný, ako aj krajský súd vo svojich rozhodnutiach pripísali ťažiskovú váhu rozhodujúceho dôkazu o neuskutočnení obchodov s rýdzim ale s investičným zlatom práve výpovedi svedka M.

Chovanca, bývalého konateľa spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o., zo dňa 24.07.2014 pred Národnou kriminálnou agentúrou, Národnou jednotkou finančnej polície, expozitúrou Východ v Košiciach. Svedok M. H. bol vypočutý aj v rámci daňového konania dňa 19.09.2014, za prítomnosti právneho zástupcu žalobcu, nakoľko žalobca namietal, že počas výpovede zo dňa 24.07.2014 pred Národnou kriminálnou agentúrou nebol prítomný správca dane ani splnomocnený zástupca žalobcu. Vo výpovedi zo dňa 19.09.2014 uviedol, že trvá na svojej výpovedi zo dňa 24.07.2014, konkrétne v rámci vzťahu medzi spoločnosťami Tatra Trade Corporation, s.r.o. a VISK, s.r.o., tovar, ktorý bol uvedený na faktúrach v roku 2007 nikdy reálne neexistoval a nikdy nebol reálne dodaný. Tento obchod sa vopred účelovo dohodol s cieľom získať financie prostredníctvom znižovania dane z pridanej hodnoty fingovanými obchodmi alebo neoprávneným uplatnením nadmerných odpočtov na DPH z fingovaných obchodov. Krajský súd, ako aj žalovaný teda na základe uvedeného konštatovali, že k reálnemu uskutočneniu obchodov s investičným zlatom nedošlo, a teda žalobcovi bol určený rozdiel z DPH za zdaňovacie obdobie máj 2007.

6.17 Odvolací súd považuje za nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že v pripojenom administratívnom či súdnom spise sa nachádza iba fotokópia predmetných zápisníc o výsluchu svedka JUDr. M. H.

6.18 Podľa § 15 ods. 17 zákona č. 511/1992 Zb. správca dane ukončí daňovú kontrolu do šiestich mesiacov odo dňa jej začatia. Orgán najbližšie nadriadený správcovi dane môže lehotu uvedenú v prvej vete v zložitých prípadoch pred jej uplynutím primerane predĺžiť, najviac však o šesť mesiacov, a ak ide o daňovú kontrolu zahraničných závislých osôb, ktoré vyčísľujú rozdiel základu dane podľa osobitného zákona, najviac o 12 mesiacov. Ak vykonáva daňovú kontrolu orgán podľa odseku 15, príslušným orgánom na predĺženie lehoty je ministerstvo.

6.19 Podľa § 15 ods. 18 zákona č. 511/1992 Zb., ak správca dane alebo orgán podľa odseku 15 nemôže daňovú kontrolu ukončiť do šiestich mesiacov odo dňa jej začatia, a ak bola lehota predĺžená podľa odseku 17, je povinný o tom s uvedením dôvodov písomne upovedomiť kontrolovaný daňový subjekt.

6.20 Podľa § 15 ods. 19 zákona č. 511/1992 Zb. lehoty na vykonanie daňovej kontroly podľa odsekov 17 a 18 neplatia, ak sa daňová kontrola vykonáva na požiadanie orgánov činných v trestnom konaní.

6.21 Podľa § 165b ods. 2 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „daňový poriadok“), daňové konanie začaté podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov sa dokončí podľa zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

6.22 Podľa § 46 ods. 10 daňového poriadku, lehota na vykonanie daňovej kontroly je najviac jeden rok odo dňa jej začatia. Na prerušenie daňovej kontroly sa primerane použije § 61. Ak ide o daňovú kontrolu zahraničných závislých osôb, ktoré určujú základ dane podľa osobitného predpisu, druhostupňový orgán môže lehotu podľa prvej vety pred jej uplynutím na základe písomného odôvodnenia predĺžiť najviac o 12 kalendárnych mesiacov.

6.23 Podľa § 61 ods. 1 písm. b/ daňového poriadku, správca dane daňové konanie môže prerušiť, ak sa začalo konanie o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydanie rozhodnutia alebo je potrebné získať informácie spôsobom podľa osobitného predpisu.

6.24 Podľa § 61 ods. 3 až 5 daňového poriadku, konanie je prerušené dňom uvedeným v rozhodnutí o prerušení konania. Tento deň nemôže byť skorší ako deň, kedy bolo rozhodnutie odovzdané na poštovú prepravu alebo odoslané elektronickými prostriedkami, v prípade doručovania rozhodnutia zamestnancami správcu dane tento deň nemôže byť skorší ako deň jeho doručenia. Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať odvolanie. Správca dane pokračuje v daňovom konaní z vlastného podnetu alebo na podnet účastníka daňového konania, ak pominuli dôvody, pre ktoré sa konanie prerušilo, alebo ak uplynula lehota uvedená v odseku 2. Pokračovanie v daňovom konaní správca dane písomne oznámi účastníkom konania. Ak je daňové konanie prerušené, lehoty podľa tohto zákona neplynú.

6.25 Správca dane začal daňovú kontrolu dňa 13.08.2007. Nadriadený finančný orgán následne predĺžil lehotu na výkon daňovej kontroly do 13.08.2008, t.j. na maximálnu možnú, zákon prípustnú dĺžku daňovej kontroly. Daňová kontrola bola prerušená rozhodnutím správcu dane č. 695/321/10411/2008/Šál zo dňa 11.02.2008 a oznámenie že dňa 02.09.2008 pominuli dôvody na prerušenie daňovej kontroly č. 695/321/75344/2008/Šál. Daňová kontrola bola prerušená na 6 mesiacov a 21 dní. Z vyššie citovaných právnych predpisov vyplýva, že počas tejto doby lehota na výkon daňovej kontroly neplynula. Správca dane vydal dňa 02.11.2008 protokol č. 695/321/89580/2008/Šál a daňová

kontrola bola ukončená prerokovaním protokolu dňa 03.12.2008. Keďže počas 6 mesiacov a 21 dní kedy bola daňová kontrola prerušená, lehota na jej výkon neplynula. Z uvedeného vyplýva, že daňová kontrola bola ukončená v zákonom stanovenej lehote.

6.26 Krajský súd odmietol žiadosť žalobcu o vypočutie svedka J. M., preto žalobca na pojednávaní predložil krajskému súdu a žalovanému zápisnicu o výsluchu predmetného svedka ČVS: PPZ-393/NKA-FP-VY-2013 z 29.12.2015. Žalobca na pojednávaní poukázal na to, že predmetný svedok v zápisnici jednoznačne potvrdil, že obchody prebiehali v priestoroch jeho firmy MIKADO, s.r.o. v období od januára do augusta 2007 a bol prítomný vždy pri každom obchode, pretože V. Kasarda nemal kľúče. Jednalo sa o obchody so zlatom, zlato videl, mal ho v ruke. Obchody sa uskutočňovali každý mesiac, v jednom mesiaci sa uskutočnilo aj viac obchodov. Poznal M. H., pri obchodoch boli aj iní ľudia, vonku videl auto s českým EVČ, jeden z účastníkov obchodu bol český hovoriaci muž vo veku okolo 35 až 40 rokov.

6.27 Najvyššiemu súdu z predmetnej svedeckej výpovede svedka J. Szentkutihó ČVS: PPZ-393/NKA-FP-VY-2013 z 29.12.2015 vplýva, že táto výpoveď bola vypovedaná pred príslušnými policajnými orgánmi po rozhodnutí žalovaného (21.08.2015). Žalovaný preto v ďalšom konaní ozrejmi spornú otázku, teda to, že obchody so zlatom medzi žalobcom a spoločnosťou Tatra Trade Corporation, s.r.o. prebiehali v priebehu mesiacov január až august 2007, teda aj v spornom zdaňovacom období máj 2007, resp. aj v iných zdaňovacích obdobiach v roku 2007. Najvyšší súd je názoru, že uvedený svedok je osoba, ktorý overovanú situáciu sledoval a nie je podstatné, aký bol vzťah p. V. M. k obchodným spoločnostiam, ktoré realizovali obchody. Predmetný svedok sa vyjadrí k tomu, či obchody v priestoroch spoločnosti MIKADO, s.r.o. prebiehali teda len v zdaňovacích obdobiach január a február 2007 alebo prebiehali aj v zdaňovacom období máj 2007, resp. aj v iných zdaňovacích obdobiach v roku 2007.

6.28 Najvyšší súd ďalej poukazuje, že uvedený reťazec bol zistený už počas daňovej kontroly vykonanej v roku 2008 a správca dane z uvedeného zistenia prijal záver, že predmetom fakturácie bolo investičné zlato. Najvyšší súd poukazuje, že zo všetkých odpovedí na žiadosť o MVI a zistenia u dodávateľa Schoeller Munzhandell GmbH vyplýva, že tento dodávateľ potvrdil dodanie zlata pre odoberateľov zo Slovenska (okrem iných Alhala, s.r.o., UNION STEEL, s.r.o., O. X., W. H.) a uvádza, že neeviduje na faktúrach čísla certifikátov zlatých prútov, pretože nemôže presne zistiť, komu boli tieto prúty dodané. Žalobca predložil k obhliadke správcovi dane zlatú tehlu, čo žalovaný zhodnotil konštatovaním, že zlatá tehla nepreukazuje, že sa jednalo o zlato, ktoré bolo predmetom fakturácie, medzi spoločnosťou Tatra Trade Corporation, s.r.o. a žalobcom. Najvyšší súd poukazuje, že žalovaný nikde neuvádza, ako zistil, že zlato predložené k obhliadke nepochádzalo od dodávateľa Tatra Trade Corporation, s.r.o. alebo od dodávateľa UNION STEEL, s.r.o., ale pochádzalo od iného dodávateľa.

6.29 Správne orgány najvyššiu hodnotu závažnosti na prijatie právneho záveru, že zlato nikdy neexistovalo a išlo o fiktívne obchody pripisujú výpovediam p. W. H. z 22.07.2014, z 19.09.2014 a 15.04.2015. Správca dane pravdivosť výpovede p. M. Chovanca do novembra 2013, v ktorých p. W. H. potvrdil existenciu tovaru, podrobne popísal obchody, ktoré prebiehali v priestore firmy MIKADO, s.r.o. v Košiciach, spochybnil strohým konštatovaním, že výpovede p. W. H. boli účelové, pretože v novej výpovedi z 24.07.2014 p. W. H. jednoznačne uviedol, že išlo len o fiktívne obchody. Žalobca v daňovom konaní poukazoval na zásadné rozpory vo výpovediach p. W. H., ktorými sa správca dane nezaoberal. Žalovaný uviedol, že rozpory vo výpovediach p. W. H. nezistil, p. W. H. výpoveďou z 19.09.2014 potvrdil svoju výpoveď z 24.07.2014, čím jednoznačne potvrdil, že predmet fakturácie pre žalobcu nikdy reálne neexistoval. Najvyšší súd poukazuje, že správne orgány pravdivosť výpovedí p. W. H. do novembra 2013, ktoré boli v prospech žalobcu nehodnotili, len ich odmietli, no na strane druhej výpoveď p. W. H., ktoré boli v neprospech žalobcu mechanicky prevzali a pripísali im absolútnu hodnotu pravdivosti. Najvyššiemu súdu z výpovede p. W. H., ktorá sa uskutočnila 15.04.2015 vyplýva, že vnútorné rozpory medzi výpoveďou p. W. H. a inými dôkazmi sa po jeho výpovedi z 15.04.2015 nijako neodstránili, práve naopak, ešte viac neprehlbili. Žalovaný ani správca dane sa rozpormi vo výpovediach p. W. H. vôbec nezaoberal a zo vzájomne sa vylučujúcich výpovedí nevyvodil žiadne závery. Žalobca v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu poukázal na množstvo rozporov vo výpovediach p. W. H. Napriek tomu žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že žiadne rozpory vo výpovediach p. W. H. nezistil. Poukázal len, že W. H. vo výpovedi z 24.07.2014 potvrdil, že žalobca bol do obchodov so spoločnosťou Tatra Trade Corporation, s.r.o. zapojený od januára 2007,

zlato fakturované žalobcovi reálne neexistovalo, M. Chovanec dodával zlato spoločnosti ZLATOKOV, s.r.o., nie žalobcovi. Žalovaný sa so zásadnými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní vysporiadal len formálne.

6.30 Najvyšší súd poukazuje, že M. Chovanec v písomnom vyjadrení, ktoré je súčasťou zápisnice o ústnom pojednávaní z 23.01.2008 podrobne popísal priebeh obchodov so zlatom a okrem iného uviedol, že predaj tovaru prebiehal aj v sídle spoločnosti MIKADO, s.r.o. na Hroncovej 5 v Košiciach. Z výpovede V. M. vyplýva nielen to, že obchody prebiehali v priestoroch jeho firmy MIKADO, s.r.o., ale aj to, že W. H., ktorého pozná sa obchodov sa osobne zúčastnil. Je otázne, z akého dôvodu by sa W. H. viackrát nachádzal v priestoroch firmy MIKADO, s.r.o., ak by v rámci obchodného vzťahu so žalobcom zlato nikdy reálne neexistovalo a nikdy nebolo reálne dodané. Aj z uvedeného vyplýva, že výpoveď W. H., že tovar pre žalobcu nikdy reálne neexistoval a išlo o fiktívne faktúry nie je pravdivá, teda nemá žiadnu hodnotu závažnosti pre posúdenie veci. Najvyšší súd poznamenáva, že závažný logický rozpor vyplýva aj z tvrdenia W. H. z výpovedí z 24.07.2014 a z výpovede O. M., konateľa spoločnosti EURO AD s.r.o. z 08.07.2008. M. Chovanec uviedol, že aj O. M. vedel o pravom účte týchto obchodov a odplata pre O. M. bola 0,5% zo základu dane. O. M., ktorý podľa W. H. vedel, že pohyb zlata bol v reťazci Tatra Trade Corporation, s.r.o., VISK, s.r.o., EURO AD, s.r.o. a Tatra Trade Corporation, s.r.o. a peniaze mu za týmto účelom poskytol W. H., vo výpovedi z 08.07.2008 potvrdil predaj zlata spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o. W. H. vo výpovedi 19.09.2014 uviedol, že všetky výpovede pred novembrom 2013 boli jeho strany účelové, tak ako to mali s obchodnými partnermi dohodnuté pre prípad daňových konaní a vo výpočutí na OČTK. Z uvedeného je možné prijať záver, že podľa W. H. M. O. M. bolo dohodnuté, že za odmenu 0,5% zo základu dane dobrovoľne už 08.07.2008 pre prípad daňových konaní prizná svoju účasť na karuselovom obchode, teda aj účasť na podvodnom konaní. Žalovaný sa vôbec nezaoberal závažnými rozporami (body 29 a 31 odvolania žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu) vo vyjadreniach W. H., ktorý uviedol, že väčšinou v deň nákupu zlata v Rakúsku sa tento tovar fyzicky odovzdal v ZLATOKOVE, spol. s r.o. a výsledkami miestneho zisťovania v tejto spoločnosti z ktorých vyplýva značný časový a vecný nesúlad. Žalobca poukazoval najmä na to, že v septembri, októbri a novembri 2007 bolo vyhotovených spolu päť preberacích protokolov pre ZLATOKOV, s.r.o., pričom k týmto plneniam nie sú uvedené žiadne faktúry, posledná faktúra za dodaný tovar je z augusta 2007. K námietkam žalobcu ohľadom závažných nezrovnalostí zistených pri miestnom zisťovaní spoločnosti ZLATOKOV spol. s r.o. sa žalovaný vysporiadal len ich rekapituláciou s oznámením finálneho záveru, že táto odpoveď potvrdila skutočnosti, ktoré uviedol W. H. vo svojich výpovediach, teda, že zlato nakúpené od spoločnosti Schoeller Munzhandell GmbH spoločnosť Tatra Trade Corporation, s.r.o. predala spoločnosti ZLATOKOV, s.r.o. Žalobca poukazoval, že ak preberacie protokoly pre ZLATOKOV, s.r.o. nie sú v súlade s evidenciou daňového subjektu, potom táto skutočnosť spochybňuje samotnú hodnovernosť výpovede W. H. aj prijaté závery týkajúce sa vzťahov medzi spol. Tatra Trade Corporation s.r.o. Správca dane neuviedol, prečo a z akých dôvodov pripisuje výpovede M. Chovanca, ktorý mal riadiť činnosť zločineckej skupiny vyššiu hodnotu pravdivosti, ako výpovedi O. N.“.

18. Napokon kasačný súd dodáva, že všetky námietky uvedené žalovaným orgánom verejnej správy v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia správneho súdu. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť žalovaného orgánu verejnej správy ako nedôvodnú podľa ustanovenia § 461 Správneho súdneho poriadku zamietol.

19. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobcovi ktorý mal v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, priznal nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania voči žalovanému orgánu verejnej správy (ustanovenie § 467 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 167 ods. 1 Správneho súdneho poriadku). Žalovanému orgánu verejnej správy kasačný súd nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže nebol úspešný a ani to nemožno spravodlivo požadovať (ustanovenie § 467 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 168 Správneho súdneho poriadku).

20. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (ustanovenie § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v

znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.